ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

№ 20.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 12-го Марта — 1846 — Wilno WTOREK, 12-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 6 Марта.

Состоящимъ при Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику *Яковлеву* и Статскому Совѣтнику *Муравьеву*, Всемилостивѣйше повелѣно быть Членами Совѣта Министерства Внутреннихъ Дѣлъ.

— Исправляющему должность Помощника Попечителя Кіевскаго Учебнаго Округа, Коллежскому Совѣтнику *Юзефовичу*, Всемилостивѣйше повелѣно быть Помощникомъ Попечителя сего Округа.

—

Государь Императоръ, въ 22 й день минувшаго Января, Высочайше повелѣть соизволилъ: во всѣхъ постигнутыхъ неурожаемъ хлѣба губерніяхъ, именно: Псковской, Витебской, Могилевской, Смоленской, Виленской, Минской и Ковенской, допустить и для тѣхъ имѣній, по коимъ долги превышаютъ банковый размѣръ, выдачу, по мѣрѣ крайней необходимости, дополнительныхъ ссудъ, на счетъ Государственнаго Казначейства, съ тѣмъ однако же, чтобы таковыя имѣнія брать въ то же время до уплаты ими ссудъ въ администрацію, или опеку на точномъ основаніи Высочайше утвержденнаго 24 го Октября 1834 года Положенія Комитета Министровъ, распубликованнаго въ Указѣ Правительствующаго Сената 1 го Декабря того же года.

Вольный Городъ Краковъ.

9 Марта.

Австрійскій лейтенантъ-фельдмаршалъ гр. Владиславъ Врбна, прибылъ 4-го ч. въ Краковъ. Прусскій генералъ гр. Брандебургскій также здѣсь находится, а штабъ его расположенъ въ Липовенѣ.

— Временное гражданское начальство г. Кракова и Краковскаго округа, объявляетъ симъ, ко всеобщему свѣдѣнію, что согласно отзыву конференціи Гг. резидентовъ трехъ покровительствующихъ край этотъ Державъ, отъ 7 с. м., Главноначальствующіе войсками сихъ Державъ, расположенными нынѣ въ Краковѣ и его округѣ, по предоставленной имъ власти, назначили временнымъ начальникомъ по военной и гражданской частямъ, генералъ-лейтенанта Австрійско-Императорскихъ войскъ, графа Кастильоне, которому ввѣрено временно гражданское управленіе

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 6 go Marca

Zostającym w Ministeryum Spraw Wewnętrznych, Rzeczywistemu Radzcy Stanu *Jakowlewowi* i Radzcy Stanu *Murawjewowi*, Najłaskawiéj rozkazano bydź Członkami Rady Ministra Spraw Wewnętrznych.

— Sprawującemu obowiązek Pomocnika Kuratora Kijowskiego Naukowego Okręgu, Radzcy Kollegialnemu *Józefowiczowi*, Najłaskawiéj rozkazano bydź Pomocnikiem Kuratora tego Okręgu.

—

Jego Cesarska Mość, w dniu 22-m zeszłego Stycznia, Najwyżéj rozkazać raczył: we wszystkich dotkniętych nieurodzajem guberniach, a mianowicie: Pskowskiéj, Witebskiéj, Mohylewskiéj, Smoleńskiéj, Wileńskiéj, Mińskiéj i Kowieńskiéj, dozwolić wydawania dodatkowych pożyczek z Podskarbstwa Państwa, w razie niezbędnéj konieczności, i na te także majątki, których d ugi przechodzą bankowe kwoty, z tym wszakże warunkiem, ażeby takie majątki brać niezwłócznie, do czasu wypłacenia przez nie pożyczek, w administracyą lub opiekę, na istotnéj osnowie Najwyżéj utwierdzonego 24-go Października 1834 roku Postanowienia Komitetu Ministrów, opublikowanego przez Ukaz 1-go Departamentu Rządzącego Senatu d. 1 Grudnia tegoż roku.

Wolne Miasto Krakow.

Dnia 9 marca.

Feldmarszałek-Porucznik Austryacki, Hr. Wrbna, przybył do Krakowa d. 4 t. m. również znajduje się tu Jenerał wojsk Prusskich, Hr. Brandeburg; sztab zaś jego konsystuje w Lipowen

Administracya tymczasowa cywilna miasta Krakowa i jego Okręgu, podaje do powszechnéj wiadomości, iż stosownie do otrzymanéj od konferencyi PP. Rezydentów trzech Najjaśniejszych opiekuńczych Dworów odezwy z dnia 7-go b. m., Głównodowodzący oddziałami wojsk tychże trzech Najjaśniejszych Dworów, obecnie miasto Kraków i jego Okręg zajmującemi, wedle udzielonéj sobie władzy, mianowali tymczasowym Naczelnikiem Administracyi wojskowéj i cywilnéj kraju tutejszego, Hrabiego Castiglione, Jenerał-Porucznika w służbie J. C. K. Apostolskiéj Mości, pod którego rozkazami odtąd zostawać

г. Кракова и его округа. И д. предсѣдателя (подп.) Копфъ. Ген. Секретарь (подп.) Слонинскій. Новаковскій сек. эксп.

— Такъ какъ спокойствіе достаточно обезпечено въ г. Краковѣ, то часть войскъ, присутствіе коихъ сначала было нужно, выступила на свои кантониръ квартиры, а въ томъ числѣ отрядъ иррегулярной кавалеріи Россійско-Императорскихъ войскъ, состоящій изъ Кавказскихъ линѣйныхъ казаковъ, черкесскихъ горцевъ и прибывшихъ изъ Азіи разноплеменныхъ воиновъ.

Предъ выступленіемъ изъ города, отрядъ сей произвелъ ученье въ присутствіи толпившихся на площади здѣшнихъ жителей, которые удивлялись отличной выправкѣ этихъ войскъ, богатому народному ихъ одѣянію, быстротѣ и поворотливости ихъ коней, чрезвычайной мѣткости ихъ выстрѣловъ и ловкости пріемовъ. Послѣ сего, Генералъ отъ Кавалеріи Россійско-Императорскихъ войскъ, командиръ 3 пѣхотнаго корпуса, Генералъ-Адъютантъ Ридигеръ, давалъ великолѣпный обѣдъ, къ коему приглашены были главноначальствующіе войсками союзныхъ державъ, генералы этихъ трехъ армій и знатнѣйшія особы дипломатическаго корпуса, находящіеся въ Краковѣ. Провозглашенный тостъ за здоровье трехъ благополучно Царствующихъ Государей и за ненарушимое согласіе Ихъ правительствъ выразилъ чувства почтеннаго хозяина и приглашенныхъ гостей.

ma Administracya tymczasowa cywilna miasta Krakowa i jego Okręgu. Za prezydującego (podpisano) *Kopff.* Sekretarz Jeneralny (podpisano) J. *Sloninski. Nowakowski* sek. exp.

— Gdy spokojność w mieście Krakowie dostatecznie zapewnioną, została część wojsk, których obecność poprzednio była potrzebną, wróciła na zwykłe swe leże. W liczbie ich znajduje się oddział jazdy nieregularnéj do armii Cesarsko Rossyjskiéj należący, a który składa się już to z kozaków osiadłych u podnóża Kaukazu, już to z górali Czerkieskich, już nakoniec z różnoplemiennych wojowników, z głębi Azyi przybyłych.

Przed wyjściem z miasta odbyli oni ćwiczenia wojskowe w obec ludności tutejszéj, tłumnie na rynku zgromadzonéj, która podziwiała piękną ich postawę wojskową, wytworne i oryginalne ubiory, zwrotność ich koni, oraz nadzwyczajną trafność w strzelaniu i zwinność w robieniu bronią. Przypatrujący się temu zajmującemu widowisku, podziwiali zarówno artyleryą, do wspomnionego oddziału należącą. Następnie, Jenerał-Adjutant Jego Cesarskiej Mości, Dowodzący 3-cim korpusem Armii Cesarsko-Rossyjskiéj, Rüdiger, dał świetną ucztę, na którą zaproszeni były Głównodowodzący wojskami Mocarstw Sprzymierzonych, tudzież Jenerałowie trzech armij i znakomite osoby dyplomatyczne, znajdujące się obecnie w Krakowie. Wniesiony toast za zdrowie trzech Najjaśniejszych Monarchów i za szczęśliwie panującą między Ich Rządami zgodę, był wyrazem uczuć dostojnego gospodarza i zaproszonych gości.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 8 Марта.

Въ Прусской Всеобщей Газетѣ помѣщено слѣдующее Королевское постановленіе: Берлинъ, 8-го Марта. Случившіяся въ Герцогствѣ Познанскомъ происшествія, побудили Е. В. Короля Прусскаго, издать слѣдующее постановленіе: Мы Фридрихъ Вильгельмъ, Божіею милостію Король Прусскій, и проч. Возстаніе въ Краковскомъ округѣ и окрестностяхъ, связь онаго съ смятеніями въ Герцогствѣ Познанскомъ и въ нѣкоторыхъ округахъ западной Пруссіи, покушеніе къ насильственному освобожденію политическихъ преступниковъ въ Познани, и недавнее нападеніе на Прусскій Штаргардъ, достаточно доказываютъ цѣль тамошнихъ замысловъ и наущеній чужестранныхъ эмиссаровъ, и до какой степени подвергались опасности жизнь и достоянія нашихъ вѣрноподданныхъ. Мы, выслушавъ мнѣніе министерства западной Пруссіи и Герцогства Познанскаго, съ прискорбіемъ признали необходимымъ принять чрезвычайныя мѣры, и повелѣваемъ къ надлежащему исполненію слѣдующее:

1) Если кто либо будетъ взятъ съ оружіемъ въ рукахъ, при нападеніи или оборонѣ противъ военныхъ силъ, противъ начальства, или уполномоченныхъ отъ онаго, а равно, кто будетъ пойманъ на дѣлѣ, въ подговорахъ къ возмущенію нашихъ подданныхъ, или при раздачѣ оружія для сей цѣли, будетъ преданъ военному суду, учреждаемому каждый разъ начальствующимъ генераломъ, и состоящему, подъ предсѣдательствомъ штабъ-офицера, изъ трехъ капитановъ, трехъ поручиковъ, трехъ унтеръ-офицеровъ и одного аудитора, и подвергается смертной казни, разстрѣляніемъ; каковой приговоръ, по конфирмаціи начальствующимъ генераломъ, немедленно имѣетъ быть приведенъ въ исполненіе.

2) Начальствующему генералу предоставляется право пріостановить исполненіе приговора и представить оный на Наше утвержденіе.

Мы уповаемъ съ отеческимъ довѣріемъ на нашихъ вѣрноподданныхъ Германскаго и Польскаго происхожденія, что большая часть ихъ сохранятъ, какъ доселѣ, непоколебимую вѣрность, будутъ стараться, по мѣрѣ силъ своихъ, сохранить спокойствіе и порядокъ, и — содѣйствовать начальству въ преслѣдованіи возмутителей.

Настоящее постановленіе имѣетъ быть обнародовано въ оффиціальныхъ дневникахъ провинціи: Познанской, Бромбергской, Маріенвердской, и Данцигской, и немедленно по обнародованіи, получаетъ

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 8 marca.

Gazeta Powszechna Prusska zawiera następujące rozporządzenie N. Króla Jego Mości Prusskiego: Berlin 8-go marca. „Wypadki zaszłe w Wielkiém Xięstwie Poznańskiém, spowodowały Króla Jego Mości Prusskiego do wydania następującego rozporządzenia: „My, Fryderyk Wilhelm, z Bożéj Łaski, Król Prusski i t. d. Powstanie wybuchłe w okręgu Krakowskim i jego okolicach, styczność onego z rozruchami w Wielkiém Xięstwie Poznańskiém, i w kilku powiatach Pruss zachodnich, a mianowicie usiłowanie gwałtownego uwolnienia politycznych zbrodniarzy w Poznaniu i świeży zamach na Prusski *Stargardt*, dowodzą dostatecznie, ku jakiemu celowi zwrócone były tameczne podniecania i podburzania, szczególniéj obcych emissaryuszów, i do jakiego stopnia życie i własność wiernych naszych poddanych na największe niebezpieczeństwo wystawione były. Musieliśmy się zatém, z największym dla Nas żalem, skłonić do przedsięwzięcia środków nadzwyczajnych, i po wysłuchania zdania naszego Ministeryum Stanu dla Pruss zachodnich i Wielkiego Xięstwa Poznańskiego, zalecamy do dalszego rozporządzenia, co następuje:

1) Ktokolwiek odtąd schwytanym będzie z bronią w ręku, w zaczepce lub odporze przeciw sile zbrojnéj, władzy lub jéj pełnomocnikom, jak niemniéj, ktokolwiek na podburzaniu Naszych poddanych do rokoszu lub na rozdawaniu broni w podobnym celu, na gorącym uczynku ujętym zostanie, stawionym być ma przed sąd wojenny, wyznaczony każdo-razowie przez dowodzącego Jenerała, a składający się, pod przewodnictwem jednego Sztabs-oficera, z trzech Kapitanów, trzech Porucznikow, trzech Podoficerów i jednego Audytora, i ulegać ma karze śmierci przez rozstrzelanie, która natychmiast po wydanym i przez dowodzącego Jenerała zatwierdzonym wyroku, w wykonanie wprowadzoną będzie.

2) Dowodzącemu Jenerałowi służy prawo zawieszenia wyroku śmierci i odwołania się do Naszéj w téj mierze decyzyi.

„Zresztą pokładamy w Naszych wiernych poddanych Niemieckiego i Polskiego plemienia to ojcowskie zaufanie, że nie tylko w liczbie daleko przewyższającéj dadzą Nam dowody dotąd okazywanéj wierności, ale nadto przyłożą się, wedle sił swoich, do utrzymania spokojności i porządku, i wspierać będą władze Nasze w ściganiu wichrzycieli.

„Powyższe rozporządzenie ogłoszone być ma w dziennikach urzędowych prowincyj: Poznania, Bydgoszczy, Kwidzynu i Gdańska, jak niemniéj bezpośrednio po jego ogłoszeniu w wykonanie wprowadzone. Oryginał

обязательную силу. На подлинникѣ находится наша собственноручная подпись и приложена Наша Королевская печать.

Дано въ Потсдамѣ, 7-го Марта 1846 г.

(М. П.) (подписано) Фридрихъ Вильгельмъ.

Бреславъ, 5 Марта.

Въ Силезской газетѣ пишутъ въ статьѣ „Позвань" слѣдующее: Здѣсь снова возстановлено спокойствіе, и почти всѣ заговорщики ожидаютъ въ тюрмахъ рѣшенія своей участи. Глава заговора, штабъ-офицеръ бывшихъ Польскихъ войскъ, Мирославскій, въ назначенный день бунта, не прибылъ на свое мѣсто, и это лишило заговорщиковъ отваги и довѣрія къ успѣху. Мирославскій случайнымъ образомъ задержанъ близъ Клецка, и этотъ зачинщикъ бунта вступилъ въ нашъ городъ не главноначальствующимъ, а плѣнникомъ. Теперь онъ содержится въ оковахъ. При задержаніи Мирославскаго отобраны у него бумаги, которыя хотѣлъ онъ бросить въ огонь: въ нихъ заключается подробное изложеніе замысла и переписка заговорщиковъ, которые всѣ уже задержаны и привезены въ Позвань. Такимъ образомъ правительство пріобрѣло подробныя свѣдѣнія о развѣтвленіи заговора. Оружія нашлось не много; въ нѣкоторыхъ мѣстахъ находятся запасы пороха и пистоновъ Кельнской фабрики. Изъ бумагъ Мирославскаго оказывается, что при овладѣніи Познанью, заговорщики намѣревались умертвить начальниковъ войскъ, офицеровъ и гражданскихъ чиновниковъ; за симъ намѣревались они утвердить власть свою тѣмъ, что толпа неистовыхъ мятежниковъ должна была удержать въ повиновеніи остальныхъ жителей, предавая смерти сопротивляющихся. Мирославскій, которому разъ удалось уже уйти, въ костюмѣ лакея, теперь задержанъ: его выдалъ поваръ. Онъ жилъ въ помѣстьи спокойнаго владѣльца, гдѣ избралъ себѣ убѣжище, чтобы отклонить подозрѣніе правительства. Поваръ этого помѣщика разговорился въ городѣ о тайномъ гостѣ. Толки эти обратили на себя вниманіе полиціи, и Мирославскій былъ задержанъ. У него найденъ французскій паспортъ, и до двухсотъ подложныхъ видовъ.

— Изъ Новаго Боруна пишутъ отъ 4 с. м., что 200 ч. конницы и 600 вооруженныхъ косами изъ числа Краковскихъ мятежниковъ, сдались отряду Прусскихъ войскъ, который того числа вступилъ въ Краковскій округъ. Сдавшіеся мятежники, по отобраніи отъ нихъ оружія, отправлены немедленно въ Козель. О дальнѣйшемъ распоряженіи касательно сихъ бунтовщиковъ, не получено еще здѣсь никакого извѣстія, однако же ожидаемъ увѣдомленія о томъ на сихъ дняхъ; мятежъ, казавшійся сначала столь кровопролитнымъ, совершенно уже укрощенъ.

— Ходъ почтъ между Бреславлемъ и Краковомъ, прерванный было на нѣкоторое время, уже возстановленъ, и должно быть совершенно безопасенъ, такъ какъ Прусскія войска занимаютъ часть дороги отъ Прусской границы къ Кракову, а сверхъ того, безопасность охраняется козаками.

— Непродолжительныя смятенія въ Краковѣ причинили значительный ущербъ торговлѣ между Краковомъ и Бреславлемъ.

Познань, 5 Марта.

Здѣсь обнародовано слѣдующее постановленіе: Въ нынѣшнихъ обстоятельствахъ необходимо нѣкоторое ограниченіе, на счетъ пребыванія постороннихъ лицъ. Посему каждому изъ пріѣзжающихъ, дозволяется оставаться въ здѣшнемъ городѣ только 24 часа, по истеченіи коихъ обязаны они выѣхать, или испросить дозволеніе полиціи на дальнѣйшее пребываніе.

Распоряженіе сіе равномѣрно относится къ пріѣзжающимъ, останавливающимся въ гостиницахъ, и въ частныхъ домахъ; поступающіе въ противность сему распоряженію, будутъ высылаемы изъ города, и даже арестуемы.

Содержатели гостинницъ и хозяева домовъ, дозволяющіе пріѣзжающимъ проживать у нихъ долѣе опредѣленнаго времени, безъ дозволенія полиціи, подвергаются платежу штрафа отъ 10 до 20 талеровъ, или соразмѣрно тому, полицейскому аресту.

— Въ послѣднемъ нумерѣ здѣшнихъ вѣдомостей напечатано описаніе примѣтъ двухъ заговорщиковъ,

opatrzony jest Naszym własnoręcznym podpisem i Naszą pieczęcią Królewską.

Dan w Poczdamie, 7-go Marca 1846 roku.

(L. S.) (podpisano) Fryderyk Wilhelm.

Wrocław, 5 marca.

Gazeta *Szlązka* donosi z Poznania, z d. 28 lutego: „Spokojność zupełnie tu przywróconą została, bo wszyscy prawie spiskowi czekają w więzieniach dalszego przeznaczenia swego. Herszt spisku, dawny polski Sztabs-Oficer, *Mirosławski*, w dzień mających wybuchnąć rozruchów, nie ukazał się na swojóm stanowisku, i to już odebrało całą odwagę i ufność spi kowym. Przypadkiem tylko ujęto Mirosławskiego w bliskości Klecka, i ów Naczelnik powstańców, nie jako dowódzca, ale jako więzień, tego dnia przywieziony został do naszego miasta. Teraz jęczy w kajdanach. Papiery, które Mirosławski w czasie, kiedy go ujęto, w ogień chciał wrzucić, zostały ocalone: zawierają one cały plan powstania, i listę głównych spiskowych, których teraz wszystkich ujęto, i do Poznania sprowadzono. Tym sposobem władze są w posiadaniu dokładnéj wiadomości o całém rozgałęzieniu ohydnego spisku. Broni znaleziono mało, tu i ówdzie zapasy prochu, także kapiszony z fabryki Kolońskiéj. Z papierów Mirosławskiego okazuje się, że opanowanie Poznania miało się rozpocząć od wymordowania Komendantów, Oficerów i Urzędników Cywilnych; następnie spiskowi mieli ogarnąć najwyższą władzę, któréj już tém samém miano nadzieję zapewnić ślepe posłuszeństwo, skoro po usunięciu wszystkich dobrze myślących, dzika rota szaleńców potrafiłaby resztę mieszkańców w uległości utrzymać: ktoby zaś śmiał najmniejsze okazać nieposłuszeństwo, natychmiast śmiercią miał być karany. Przecież, szczęściem dla nas, Mirosławski jest ujęty, jakkolwiek potrafił już raz ujść z więzienia jako lokaj przebrany; tym razem kucharz oddał go w ręce sprawiedliwości. Mieszkał on bowiem w dobrach spokojnego ziemianina, u którego pobyt dla tego sobie obrał, aby uszedł wszelkiego władz podejrzenia; tymczasem kucharz tegoż dziedzica, opowiadał gadatliwie w mieście o tajemniczym gościu: to ściągnęło uwagę policyi i spowodowało jego ujęcie. Był on zaopatrzony w paszport francuzki, i oprócz tego miał parę set fałszywych paszportów przy sobie.

— Najnowsze wiadomości z Nowego Berunu donoszą, że 4-go b. m. poddało się 200 jeżdzców i 600 kosynierów z rokoszan Krakowskich, wojsku Prusskiemu, które w dniu powyższym wkroczyło do Okręgu miasta Krakowa. Natychmiast po rozbrojeniu odesłano ich do Kosel. O przyszłém przeznaczeniu ich hersztów nie otrzymaliśmy dotąd żadnych jeszcze wiadomości; jednakże spodziewamy się takowych w przeciągu kilku dni, gdyż powstanie, które z początku tak krwawy charakter przyjmować zaczęło, już zupełnie przytłumione zostało.

— Kommunikacya pocztowa pomiędzy Wrocławiem a Krakowem, która przez niejaki czas była przerwana, znowu ustaloną została, i należy ją za zupełnie bezpieczną uważać, skoro nie tylko dostateczna siła naszego wojska zajęła połowę drogi od granicy Prusskiéj do Krakowa, ale nadto Kozacy i Czerkiesy strzegą bezpieczeństwa.

— Kilkodniowe zaburzenia w Krakowie, spowodowały znaczne straty w stosunkach handlowych pomiędzy Wrocławiem a Krakowem.

Poznań, 5 marca.

Wydano tu następujące rozporządzenie: „Obecny stan rzeczy wymaga na teraz niejakiego ograniczenia względem pobytu obcych osób. Dozwala się im zatém pobyt w tutejszém mieście tylko na dwadzieścia cztéry godzin, po upływie których powinni miasto opuścić lub wyjednać sobie dłuższy pobyt za osobném zezwoleniem policyi.

„Rozporządzenie to również ściąga się do przybywających do domów zajezdnych, jako też do domów prywatnych, a niestosujący się do powyższego rozporządzenia, wystawią się na wydalenie ich z miasta, a nawet na uwięzienie. Utrzymujący domy zajezdne i mieszkańcy, którzyby dozwalali podróżnym dłuższego nad zakreślony czas pobytu, bez poprzedniego zezwolenia władzy policyjnéj, skazani będą na karę pieniężną, od 10 do 20 talarów, lub stosunkową karę aresztu policyjnego."

— Dziennik urzędowy ogłasza w ostatnim numerze swoim, rysopis dwóch spiskowych, którzy zbiegli dozor-

бѣжавшихъ во время препровожденія ихъ изъ Гнѣзна въ Позпань. Одинъ изъ нихъ есть монахъ Бернардинскаго ордена.

— Число арестованныхъ, по послѣднему заговору, жителей здѣшняго края, простирается до 100 челов. Предводитель мятежниковъ, раненый во время нападенія въ ночи съ 3 на 4 сего мѣсяца, скончался сегодня утромъ.

— Гр. Лонцкій, который сына своего, за участіе въ мятежѣ, самъ представилъ начальству, и на вопросъ, признаетъ ли его виновнымъ, отвѣчалъ: „Столь же виновнымъ, какъ и каждаго, кто зналъ о замыслахъ мятежниковъ."

— Здѣшнія католическая семинарія и гимназія закрыты.

— Здѣшній Польскій базаръ, средоточіе политическихъ замысловъ, имѣетъ быть преобразованъ въ казармы.

— Въ Кенигсбергской газетѣ пишутъ: З мѣчательно и вмѣстѣ съ тѣмъ отрадно видѣть, что между жителями Польскаго происхожденія въ Прусской Мазовіи, послѣднее покушеніе не возбудило ни какого сочувствія.

Австрія.

Вѣна, 5 Марта.

Относительно происшедшихъ въ Краковѣ событій, въ Австрійскомъ Наблюдателѣ напечатано: Съ нѣкотораго уже времени замѣтно было между извѣстными приверженцами революціонной партіи, молодыми людьми даже высшаго общества, также между многими лицами низшаго сословія, безмолвное движеніе. Со дня на день движеніе сіе усиливалось: никто уже не сомнѣвался, что въ Краковѣ обдумывается какой-то умыселъ, долженствующій быть сигналомъ для находящихся въ сосѣднихъ странахъ революціонистовъ, какъ это обнаружилось и по произшедшему въ Галиціи и Герцогствѣ Познанскомъ слѣдствію. Люди благомыслящіе, имѣющіе собственное имущество въ Краковѣ, уже не осмѣливались почти нигдѣ показываться, изъ опасенія, дабы на нихъ не было сдѣлано перваго нападенія. Мѣстное начальство и чиновники угрожаемы были публично, извѣстными по революціонному образу мыслей людьми, что они подвергнутся мщенію народа если осмѣлятся сопротивляться, или содѣйствовать къ подавленію готовящагося движенія.

Все это, распространивъ панической страхъ между жителями города, обезсилило даже дѣятельность краковскаго правительства, которое не могло уже оставаться болѣе въ заблужденіи, что не имѣетъ достаточныхъ средствъ къ подавленію сего заговора. Находящіеся въ Краковѣ Резиденты покровительствующихъ Державъ получили недавно донесеніе, что въ этомъ городѣ скрываются двое предводителей польской революціонной партіи, кои имѣютъ быть начальниками возстанія, имѣющаго произойти въ концѣ карнавала, около 20 Февраля, что всѣ молодые люди, даже принадлежащіе къ знатнѣйшимъ семействамъ, получили приказаніе явиться по первому сигналу къ предводителямъ возстанія, съ такимъ предвареніемъ, что ослушные подвергнутся позору, а ктобы осмѣлился донести о томъ начальству, тотъ преданъ будетъ смерти.

Подробныя и крайне непріятныя сіи свѣдѣнія, побудили Резидентовъ покровительствующихъ Державъ не оставаться спокойными зрителями происходившаго въ ихъ глазахъ, и долженствовавшаго возъимѣть скорыя послѣдствія. Посему обратились они въ Краковскій Сенатъ съ вопросомъ: имѣетъ ли онъ достаточныя силы къ предупрежденію обнаруживающагося революціоннаго движенія, къ охраненію общей безопасности и законнаго порядка, къ защитѣ лицъ и имущества жителей. По полученіи отвѣта Сената, что онъ не имѣетъ къ тому достаточныхъ способовъ и принужденъ предоставить усмотрѣнію покровительствующихъ Державъ употребить такія мѣры, какія признаютъ соотвѣтственными, резиденты трехъ покровительствующихъ Державъ отнеслись сперва къ командующему австрійскими войсками въ Подгуржѣ, противу Кракова, дабы на всякій случай готовъ онъ былъ съ достаточною военною силою войти въ Краковъ; ибо по причинѣ шедшаго по рѣкѣ Вислѣ льда, сообщеніе между обоими берегами можетъ прекратиться на нѣсколько дней.

com, w czasie transportu ich z Gniezna do Poznania. Jeden z nich jest mnichem zakonu Bernardyńskiego.

— Liczba ujętych w skutek ostatniego zamachu tutejszych powstańców, wynosi już osób 100. Ranny w czasie napadu w nocy z 3-go na 4-ty b. m., dowódzca rokoszan, dziś rano już życie zakończył.

— Hrabia Łącki, który syna swego za spółudział w zaburzeniach, dobrowolnie dostawił władzom, na zapytanie, czy go winnym uznaje, odpowiedział: „Równie winnym, jak każdego innego, ktoby o rokoszu wiedział."

— Tutejsze katolickie seminaryum i gimnazyum zamknięte zostały.

— Tutejszy Polski bazar, jako punkt środkowy zamachów politycznych, ma być na koszary zamieniony.

— Gazeta Królewiecka donosi: godném uwagi, ale zarazem pocieszającém jest to spostrzeżenie, że pomiędzy Polską ludnością Mazowsza Prusskiego, ostatnie zawichrzenie żadnego nie obudziło spółczucia.

Austrya.

Wiedeń, 5 marca.

O poprzednich wypadkach w Krakowie, *Austryacki Dostrzegacz* zawiera, co następuje: Już od niejakiego czasu spostrzegano w Krakowie, między znanymi stronnikami rewolucyjnej partyi, młodymi ludźmi nawet z wyższego stanu, i między wielką liczbą osób niższéj klassy ludu, ruch ponury. Takowy wzmagał się od dnia do dnia coraz mocniéj; nikt już nie wątpił, że się w Krakowie jakiś zamach gotuje, który miał służyć za hasło znajdującym się w przyległych prowincyach rewolucyonistom, a związek ich okazał się widocznym z indagacyj, jakie już w Galicyi i w Wielkiém Xięstwie Poznańskiém rozpoczęto. Prawi ludzie, posiadający niejaki majątek w Krakowie, nie ważyli się już prawie nigdzie ukazać, z bojaźni, aby na ich piérwszego nie wykonano zamachu. Nawet miejscowe władze i urzędnicy byli zastraszeni groźbami, z jakiemi się publicznie dawały słyszeć osoby, znane z rewolucyjnego sposobu myślenia, oznajmując im wprost, że na nich zwróci się zemsta ludu, jeżeliby się odważyli stawić opor, albo jeżeliby, dla przeszkodzenia przygotowanéj agitacyi, rękę podawali.

Ten stan rzeczy rozniósł po całém mieście strach paniczny, i sparaliżował nawet czynność Krakowskiego rządu, który nie mógł się już dłużéj mylić, że nie ma dostatecznych środków do przytłumienia tego spisku. Rezydenci opiekuńczych Mocarstw w Krakowie otrzymali byli niedawno dokładne doniesienie, że w Krakowie są ukryci dwaj przewódzcy Polskiéj partyi rewolucyjnéj, mający stanąć na czele agitacyi, która między 20-m lutego a ostatniemi dniami karnawału wybuchnąć miała; że wszyscy młodzi ludzie, a nawet, ci, którzy do najznakomitszych rodzin należą, otrzymali wezwanie, aby się na piérwsze wydane hasło złączyli z naczelnikami rewolucyi, zagrażając oraz hańbą tym, którzyby tego wezwania nie usłuchali, a śmiercią tym, którzyby się poważyli zwierzchność o tém zawiadomić.

Tak dokładne i w tak wysokim stopniu niepokojące szczegóły nie pozwalały Rezydentom opiekuńczych Mocarstw pozostać dłużéj spokojnymi widzami tego, co się pod ich oczyma działo, i bardzo blizką zagrażało przyszłością. Udali się przeto do Krakowskiego Senatu, z zapytaniem: czy uważa swe własne siły za dostateczne do zapobieżenia rewolucyjnéj agitacyi, która oczywistą się okazała, do utrzymania publicznego bezpieczeństwa i ustawami przepisanego porządku oraz do ochronienia majątku i życia mieszkańców Krakowa. Na oświadczenie Senatu, że niema na to dostatecznych środków, i przeto zmuszony jest zostawić do woli Mocarstwom opiekuńczym, aby takich użyły środków, które się im najstosowniejszemi zdawać będą, Reprezentanci trzech Mocarstw wezwali najpiérwéj komenderującego Jenerała Austryackich wojsk na Podgórzu, na przeciwko Krakowa, jako najbliższego stanowiska, aby się przygotował z dostateczną siłą wojska na wszelki wypadek wkroczyć do Krakowa, gdyż idąca na Wiśle kra wkrótce wszelką komunikacyą między obudwóma brzegami na kilka dni przerwać może.

Въ слѣдствіе того, 18-го Февраля вступили въ Краковъ, одинъ баталіонъ линѣйнаго графа Нюжана полка, полъ—эскадрона кавалеріи и половина баттареи полевой артилеріи, и заняли тамъ главную гауптвахту. Вслѣдъ за симъ депутація отъ Сената и жителей города Кракова, отправилась къ командующему австрійскими войсками, съ изъявленіемъ признательности Сената и жителей, за оказаніе имъ помощи въ столь критическомъ положеніи.

— Въ тойже газетѣ пишутъ: „Мы уже сообщили, что наши войска, вступившія въ городъ Краковъ, дѣятельно содѣйствовали къ укрощенію возстанія. По полученіи однако, 22 с м., извѣстія о приближеніи къ Кракову многочисленной толпы мятежниковъ изъ округа города, въ которомъ надѣялись они на содѣйствіе своихъ единомышленниковъ, командующій войсками нашелъ нужнымъ, по военнымъ уваженіямъ, оставить съ войскомъ городъ Краковъ и занять въ въ Подгуржѣ соотвѣтственную позицію. Это военное движеніе исполнено было безпрепятственно. Е. В. Императоръ, желая возстановить въ тамошнихъ мѣстахъ спокойствіе и порядокъ, повелѣлъ отправить туда сильныя отряды войскъ.“

— Изъ Галиціи увѣдомляютъ, что тамошній генералъ-губернаторъ принялъ надлежащія мѣры къ возстановленію законнаго порядка; вслѣдствіе сего обнародовано слѣдующее циркулярное предписаніе.

Циркулярное предписаніе всѣмъ Управленіямъ, Магистратамъ и окружнымъ Начальствамъ.

По поводу заговора и возбужденій неблагомыслящихъ людей, стремящихся произвести въ восточныхъ уѣздахъ бунтъ и смятенія, Его Королевское Высочество Эрцъ герцогъ австрійскій, генералъ-губернаторъ галиційскій, по сношенію съ аппеляціоннымъ судомъ, издалъ 21 Февраля сего года, постановленіе, по силѣ коего, въ Бохнійскомъ, Тарновскомъ и Ржешовскомъ Округахъ, предписывается ввести въ дѣйствіе военное положеніе (*Standrecht*), а именно 501 § части первой сего положенія, съ тѣмъ, чтобы всѣ управленія и магистраты, со дня объявленія настоящаго предписанія, обнародовали по ихъ вѣдомствамъ, о таковомъ постановленіи.

Гражданскія начальства всѣхъ мѣстъ, въ коихъ обнаружились смятенія, уполномочиваются къ принятію мѣръ для укрощенія тѣхъ безпорядковъ, какъ то: поставить висѣлицу, имѣть на всякій случай въ готовности священника и палача, или призывать ихъ во всякое время.

О таковомъ распоряженіи предписываю объявить жителямъ округа во всеобщее извѣстіе.

Ржешовъ, 23 Февраля 1846 г.

(подп.) Начальникъ Округа, Австрійскій Губернскій Совѣтникъ Ледеръ.

— Въ Австрійскомъ Наблюдателѣ отъ 1-го Марта пишутъ: Краковскіе революціонеры, вслѣдъ за выступленіемъ Император ко Австрійскихъ войскъ, 22 Февраля, изъ города, учредили такъ называемое „Національное Правленіе Польской Республики“, которое, въ тотъ же день, издало къ Польской націи высокопарный манифестъ, подписанный Лудвигомъ Горжковскимъ, Иваномъ Тиссовскимъ, Александромъ Гржегоржевскимъ и, въ качествѣ Секретаря, Карломъ Роговскимъ.

Изъ протокола, составленнаго вечеромъ 22-го Февраля и относящагося къ учрежденію этого революціоннаго Правленія, видно ясно, какъ былъ глубоко задуманъ дерзкій планъ революціи.

24-го Января с. г., сказано въ этомъ протоколѣ депутаты отъ всѣхъ Польскихъ обществъ ввѣрили правительственную власть въ руки Правленія, состоящаго изъ пяти членовъ, выбранныхъ, съ присоединеніемъ къ нимъ Секретаря, изъ Великаго Герцогства Познанскаго, вольнаго города Кракова и его округа, Галиціи, Россіи и эмигрантовъ, съ тѣмъ, чтобы потомъ это Правленіе дополнилось избраніемъ двухъ членовъ— одного для Польскаго конгресса, другаго для Литвы. Избранные члены и секретарь приняли ввѣренную имъ власть и должны были собраться къ 21-му Февраля (день, назначенный для произведенія возстанія) въ Краковѣ. Члены, выбранные для Кракова и окрестностей, для Галиціи и эмигрантовъ, явились дѣйствительно еще до истеченія срока, тогда какъ представитель Великаго Герцогства Позианскаго былъ взятъ, напротивъ, подъ стражу. Въ послѣдствіи, представитель эмигрантовъ, опасаясь, по поводу вступленія въ Краковъ австрійскихъ войскъ, за свою свободу, выѣхалъ на время за границу.

W skutek tego wkroczyły, d. 18 go lutego, batalion C. K. liniowego półku Hrabiego Nugent i pół szwadronu jazdy, tudzież pół bateryi dział polowych, do Krakowa, i zajęły tamże straż główną. Zaraz potém udała się deputacya Senatu i obywateli Krakowa do komenderującego Jenerała C. K. wojsk, dla okazania mu głębokiéj podzięki, ze strony Senatu i obywateli za to, że w tak krytycznéj chwili pomocy im udzielił.

— Tenże *Dostrzegacz Austryacki* donosi następnie: „Już zostało doniesioném, że wojska Cesarskie, wkroczywszy do Krakowa, z całą usilnością pokonywały powstanie. Gdy jednak w ciągu 22-go b. m., dowódzca wojska otrzymał pewną wiadomość o zbliżeniu się ku Krakowowi znacznych tłumów powstańcow z Okręgu wolnego miasta, gdzie spodziewali się znaleść pomoc od swoich stronników, uznał, że względów militarnych, za rzecz stosowną, opuścić z wojskiem Kraków i zająć na Podgórzu stosowną pozycyą. Ruch ten militarny, wykonany był w skutku danych rozkazów, bez żadnych przeszkód. N. Cesarz, chcąc w tych okolicach przywrócić przerwaną spokojność i porządek, zalecił najdzielniejsze środki i wysłał nader znakomite siły ku zagrożonym punktom.“

— Donoszą z Galicyi, że tameczny Gubernator Jeneralny przedsięwziął stosowne środki, w celu przywrócenia i utrzymania prawego porządku; w skutek czego ogłoszono następujący okolnik.

Okolnik do wszystkich Zwierzchności i Magistratów oraz Cyrkułów.

„Podług zmowy i poduszczeń źle myślących, narażających wschodnie powiaty na niespokojność i wszczęcie buntu, dla zapobieżenia temuż, J. K. Wysokość, Arcy Xiążę Austryi, Jenerał-Gubernator, wydał rozporządzenie, w d 21-m lutego r. b., za porozumieniem się z Sądem Appellacyjnym, stanowiące, iżby w Cyrkułach: Bocheńskim, Tarnowskim i Rzeszowskim, wprowadzone zostało w wykonanie Prawo wojenne (Standrecht), a szczególniéj §. 501 pierwszéj części téj Ustawy; oraz iżby wszystkie Dominia i Magistraty, od chwili ogłoszenia niniejszego okolnika, w podległém im terrytoryum, uwiadomiły wszystkich mieszkańców, że Prawo Wojenne wprowadza się wykonanie.

„Polityczne Zwierzchności, w miejscach tych, gdzie buntownicze zaburzenia wszczętemi zostały, są upoważnione do użycia środka odwrócenia tych niespokojności, a tym jest, postawienie szubienicy i mienie spowiednika i kata pod ręką, czyli zamówionych na każdy moment.

„To niniejsze urządzenie, ażeby doszło do wiadomości wszystkich obywateli i mieszkańców, poleca się w Obwodzie ogłosić.

Rzeszów, d. 23-go lutego 1846 roku.

(podpisano) Cesarsko-Królewsko-Austryacki Gubernialny Radzca, Kapitan Cyrkularny, *Leder*.

— *Dostrzegacz Austryacki* pod d. 1 marca pisze: Natychmiast po opuszczeniu Krakowa przez wojska Cesarskie, rewolucyoniści tego miasta, utworzyli d. 22 Lutego, *Rząd narodowy Rzeczypospolitéj Polskiéj*, który wydał tegoż dnia nader pompatyczny manifest do narodu Polskiego, podpisany przez Ludwika Gorzkowskiego, Jana Tyssowskiego Alexandra Grzegorzewskiego, i Karola Rogowskiego, jako Sekretarza.

Można się przekonać z protokołu, spisanego 22 lutego wieczorem, a wyrzekającego ustanowienie pomienionego Rewolucyjnego Rządu, jak obszerne rozgałęzienia miały szalone plany rewolucyonistów.

„W dniu 24 stycznia, mówi rzeczony Protokoł) Komitety wszystkich stowarzyszeń Polskich złożyły rządzącą władzę w ręce Rządu składającego się z pięciu osób, które, wraz z jednym Sekretarzem, miały być wybrane z Wielkiego Xięztwa Poznańskiego, wolnego miasta Krakowa i jego okręgu, z Galicyi, Rusi i Emigracyi, jakowa władza miała być uzupełnioną wyborem dwóch jeszcze Członków, mianowicie jednego dla Polski i jednego dla Litwy. Obrani Członkowie i Sekretarz przyjęli powierzoną sobie władzę, i powinni byli zebrać się w Krakowie przed dniem 21 lutego, na który naznaczone było powstanie. Rzeczywiście Członkowie z Krakowa, Galicyi i Emigracyi, znaleźli się na umówioném miejscu przed terminem, ale Reprezentant Wielkiego Xięztwa Poznańskiego został zatrzymany. Nakoniec Reprezentant Emigracyi, bojąc się o swą wolność, skutkiem wejścia wojsk Cesarskich do Krakowa, ukrywał się przez ten czas na granicy.

— Въ Австрійскомъ Наблюдателѣ пишутъ отъ 3-го Марта с. г слѣдующее: „Эрцъ-герцогъ Фердинандъ д'Эсте, по полученіи перваго извѣстія объ усиліяхъ краковскихъ мятежниковъ распространить возстаніе въ сосѣдственныхъ округахъ Галиціи, отправилъ для принятія военныхъ мѣръ подполковника и адъютанта генеральнаго штаба де Бенедекъ и поручилъ губернскому предсѣдателю гр. Лазанскому сохранить порядокъ въ угрожаемыхъ провинціяхъ, предоставивъ ему чрезвычайное по сему предмету полномочіе. Подполковникъ Бенедекъ прибылъ 26 Февраля въ Бохню, и сопровождаемый добровольно присоединившимися къ его отряду толпами крестьянъ, выступилъ къ мѣстамъ, угрожаемымъ мятежниками. Около 11 часовъ утра, отрядъ аттаковалъ бунтовщиковъ подъ Гдовомъ, и разбилъ на голову непріятеля, который понесъ значительную потерю убитыми, ранеными и плѣнными: не многіе спаслись бѣгствомъ, преслѣдуемые вѣрными крестьянами. Какъ только появился на возвышенностяхъ Велички авангардъ австрійскихъ войскъ, малочисленный отрядъ прибывшихъ туда мятежниковъ немедленно разсѣялся, и подполковникъ Бенедекъ занялъ къ вечеру эту позицію. Отрядъ совершилъ этотъ утомительный, по поводу ненастья и чрезвычайно дурной дороги, переходъ, въ примѣрномъ порядкѣ По полученнымъ отъ австрійскаго генерала Коллина достовѣрнымъ извѣстіямъ, онъ аттаковалъ 27 числа вечеромъ краковскихъ мятежниковъ, которые, послѣ непродолжительнаго сопротивленія отступили въ Краковъ, разрушивъ за собою мостъ; въ это нападеніе, карточный огонь австрійскихъ орудій, положилъ много мятежниковъ. Вскорѣ потомъ, другая шайка мятежниковъ, двинувшаяся также къ Величкѣ, отступила, какъ и первая, къ Подгуржу. Австрійскія войска аттаковали и разбили эту толпу. Многіе убиты, 80 чел захвачены въ плѣнъ, а остальные разсѣялись. По донесеніямъ изъ Лемберга, отъ 25 Февраля, покушенія мятежниковъ въ округахъ: Тарновскомъ, Сандецкомъ, Ясловскомъ, Саноцкомъ и Ржешовскомъ, вовсе имъ не удались. Повсюду, гдѣ только бунтовщики замышляли возмутить общественный порядокъ, крестьяне остались безусловно вѣрными правительству, не смотря на всѣ обольщенія возмутителей и мужественно отражали нападенія сихъ послѣднихъ, большое число коихъ или захвачено или убито въ стычкахъ. Въ округахъ: Саноцкомъ и Пршемысльскомъ никто не палъ жертвою смятеній, а въ округахъ угрожаемыхъ возмутителями, спокойствіе возстановлено. Въ *Австрійскомъ Наблюдателѣ* пишутъ отъ 4 Марта слѣдующее: „Австрійскій Генералъ Мальтеръ занялъ въ своимъ отрядомъ Освѣцимъ (на краковской границѣ) а равно всѣ прочіе пути отъ Вислы къ Кракову. Въ Подгуржѣ расположенъ отрядъ Ген Коллина. Прибывшіе въ Бѣлицу ушедшіе изъ Кракова жители, разсказываютъ, что между Краковскими мятежниками господствуетъ совершенное безправіе, и довѣріе къ нимъ вовсе исчезло. Изъ Лемберга пишутъ отъ 27 Февраля, что тамъ все спокойно, и не произошло ничего новаго, ни въ тамошнихъ окрестностяхъ, ниже въ округахъ на пути изъ Лемберга въ Вѣну.

— Бывшій Генералъ Хлопицкій, жившій въ Краковѣ, когда мятежники пришли къ нему съ требованіемъ, дабы онъ принялъ команду надъ ними, объявилъ, что преступное и легкомысленное предпріятіе ихъ, приводитъ его въ ужасъ, что оно не можетъ имѣть никакого успѣха, и только навлечетъ на страну неслыханное бѣдствіе: что въ случаѣ насильнаго принужденія его къ участію, онъ готовъ съ кинжаломъ въ рукахъ искать спокойствія. Хлопицкій удалился изъ Кракова съ австрійскими войсками.

— Въ Нѣмецкой Всеобщей Газетѣ пишутъ, что мятежническое правительство въ Краковѣ замышляло уже чеканить монету и выпустить въ обращеніе ассигнаціи, и, чтобы облегчить для себя средства къ дѣланію денегъ, ограбило богатую сокровищницу каѳедральной церкви, но занятіе Кракова Россійско-Императорскими войсками, воспрепятствовало перечеканкѣ серебряныхъ предметовъ въ монету.

— Taż gazeta z d. 3-go Marca r. b. donosi: „Natychmiast po odebraniu piérwszéj wiadomości o usiłowaniu burzycieli Krakowskich, w celu rozszerzenia buntu w blisko położonych cyrkułach Galicyjskich, Arcy-Xiążę Ferdynand d'Este, nie tylko wysłał Podpółkownika i Adjutanta Sztabu Jeneralnego, de Benedek, celem przedsięwzięcia środków wojennych, ale upoważnił nadto Prezydenta Gubernialnego, Hrabiego Łazańskiego, do utrzymania porządku w zagrożonych prowincyach, nadawszy mu pełnomocnictwo nadzwyczajne. Podpółkownik Benedek stanął 25-go lutego w Bochni i wyruszył natychmiast, wspierany będąc przez gromady wieśniaków dobrowolnie z nim łączących się, ku miejscom przez powstańców zagrożonym. Około godziny 11-éj przed południem, uderzono na rokoszan pod Gdowem, którzy poniósłszy znaczną stratę w zabitych, ranionych i w niewolę wziętych, zupełnie pobici zostali; mała tylko ich liczba ratowała się ucieczką i ściganą była w kryjówkach przez wiernych włościan. Skoro się straż przednia wojsk Cesarskich na wzgórzach Wieliczki ukazała, już rokoszanie, którzy w małéj tylko liczbie tam przybyli, rozpierzchli się ku różnym okolicom, a Półkownik Benedek zajął tamże stanowisko około wieczora. Cały oddział wykonał ten przykry przez niepogodę i nadzwyczaj złe drogi utrudzony pochód, we wzorowym porządku Podług odebranych niezawodnych doniesień od Jeneral-Majora wojsk Cesarsko-Austryackich *Collin*, tenże d. 27-go wieczorem, natarł na powstańców Krakowskich, którzy, po krótkim oporze, cofnęli się do Krakowa, i most za sobą znieśli; w téj wyprawie wielu powstańców od ognia kartaczowego wojsk Cesarskich legło. Wkrótce potem, 2-gi oddział powstańców, który wprzódy ku Wieliczce wyruszył, cofnął się także na Podgórze. Wojska Austryackie uderzyły na ten oddział i pobiły go. Wielu zabito, 80 pochwycono, a reszta poszła w rozsypkę. Podług urzędowych, tu, z Lwowa pod dniem 25-go Lutego nadeszłych rapportów, zabiegi rewolucyjne w cyrkułach: Tarnowskim, Sandeckim, Jasłowskim, Sanockim, Rzeszowskim, okazały się w skutkach swoich jak najmylniejsze dla rokoszan. We wszystkich miejscach, gdzie ostatni starali się zburzyć porządek socyalny, wieśniacy oświadczyli się bezwarunkowo za rządem, mimo wszelkich ze strony buntowników ułudzeń, i odpierali najmężniéj napady tych ostatnich, których znaczna liczba już to ujętą, już znowu w utarczkach życia pozbawioną została. W powiecie Sanockim i Przemyskim nie było żadnéj krwawéj ofiary. W obwodach przez wichrzycieli spokojności zagrożonych, porządek znowu przywrócony został. *Austryacki Dostrzegacz* z dnia 4-go Marca, donosi jeszcze co następuje: Cesarsko-Austryacki Jenerał-Major Malter, zajął wojskami swojemi Oświecim (nad granicą Krakowską), jak niemniéj wszelkie inne miejsca przeprawy od Wisły ku Krakowu. W Podgórzu stał Jenerał Collin. Od uchodzących z Krakowa, którzy do Bielicy przybyli, dowiadujemy się, że pomiędzy rokoszanami Krakowskimi panuje nadzwyczajny nierząd i ufność ich już zupełnie znikła. Podług otrzymanych wiadomości ze Lwowa, pod dniem 27-m lutego, panowała tam zupełna spokojność, i nic nie zaszło nowego ani w okolicy tamecznéj, ani w cyrkułach po drodze z Lwowa do Wiednia położonych."

— Były Jenerał Chłopicki, mieszkający w Krakowie, na wezwanie powstańców, aby objął nad nimi dowództwo, oświadczył im, iż ze zbrodniczą lekkomyślnością rozpoczęte przedsięwzięcia ich przejmują go, okropnością, że takowe na żaden sposób udać się nie mogą, a raczéj sprowadzą na kraj klęskę niesłychaną; że z resztą sztyletem w ręku pokój sobie zabezpieczy, jeżeliby go gwałtem do spółdziałania zmuszano. Chłopicki opuścił Kraków z wojskiem Austryackiem i udał się do Wrocławia.

— *Gazeta powszechna Niemiecka* donosi, iż Rewolucyjny Rząd w Krakowie zamyślał już o biciu pieniędzy i puszczeniu w kurs papierów publicznych, i aby ułatwić sobie bicie pieniędzy, zabrał bogate skarby z Kościoła Katedralnego. Przecież zajęcie Krakowa przez wojska Cesarsko-Rossyjskie, stanęło na przeszkodzie przekształceniu tychże na pieniądze.

Франція.

Парижъ, 1 Марта.

Сегодня утромъ разнесся слухъ, что г-нъ Мартенъ дю-Норъ намѣренъ отказаться отъ должности министра юстиціи, и принять званіе предсѣдателя кас-

Francya.

Paryż, 1 marca.

Dzisiaj rano szerzyła się pogłoska, że P. Martin du Nord złożył ministerstwo sprawiedliwości, a natomiast obejmie prezesostwo sądu kassacyjnego; że P. Dumon

саціоннаго суда, что г-нъ Дюмонъ приметъ должность министра юстиціи, и что министерство публичныхъ работъ будетъ ввѣрено Г. Биньону или графу Дарю.

— Слышно, что правительство намѣрено распустить палаты прежде, нежели этого ожидали.

— Партіи приготовляются къ предстоящимъ выборамъ. До сихъ поръ только крайнія стороны обнародовали свои манифестаціи.

— Изъ Ліона увѣдомляютъ, что 26 и 27 Февраля, всѣ караулы были тамъ удвоены. Однако время карнавала прошло спокойно, и общая безопасность нигдѣ не была нарушена.

— Въ жур. *Algérie* дѣлаютъ замѣчаніе, что Абд-эль-Кадеръ потому только пересталъ дѣйствовать, что нынѣ занимается устройствомъ внутренняго управленія племенъ, кои доселѣ не подчинились ничьему владычеству. Лица, коимъ это ближе извѣстно, утверждаютъ, что маршалъ Бюжо намѣренъ вступить въ страну Кабиловъ; это видно и изъ послѣднихъ повелѣній маршала, полученныхъ въ Альжирѣ, коими требуетъ онъ присылки разныхъ военныхъ припасовъ и подкрѣпленій. Всѣ военнаго званія люди осуждаютъ предположеніе объ альжирскомъ зимнемъ походѣ противъ горцевъ, расположенныхъ къ Абд-эль-Кадеру; походъ сей считаютъ пагубнымъ для арміи, и безъ того уже изнуренной. Въ жур. *Presse*, неблагопріятствующемъ маршалу Бюжо, полагаютъ, что война, которую ведетъ маршалъ, клонится къ тому, чтобы лишить Францію альжирскихъ владѣній.

— О дѣйствіяхъ генерала Кавеньяка противъ Даиры Абд-эль-Кадера, не получено никакихъ извѣстій. До выступленія этого генерала къ марокскимъ границамъ, господствовала уже три недѣли прекрасная погода, и потому не трудно будетъ переправиться чрезъ рѣку Малую. Генералъ Кавеньякъ ожидалъ вѣроятно дождей, чтобы разлитіе Малуи воспрепятствовало даирѣ избѣжать его погони. Въ Оранской провинціи повсюду спокойно, и реформа оной идетъ успѣшно.

— Въ *Courier Français* утверждаютъ, что уничтоженіе невольничества въ Тунисѣ, произвело сильное вліяніе въ Константинополѣ; что нѣкоторые министры вынуждены были объясняться; и что Решидъ Паша рѣшительно вступился за Бея въ Диванѣ.

— Изъ *National*: Розасъ предложилъ англійскому и французскому посланникамъ слѣдующія условія: 1) признаніе генерала Орибе президентомъ, и—независимости его отъ иностранныхъ державъ: 2) возвращеніе Аргентинской республикѣ острова Мартенъ-Гарчія и ея флота: 3) выступленіе Аргентинскихъ войскъ изъ восточной республики; 4) отобраніе оружія у иностранцевъ въ Монтевидео, и наконецъ 5) признаніе дѣйствительности актовъ купли и продажи, заключенныхъ между правительствомъ Монтевидео и иностранцами. Говорятъ, что условія эти отринуты.

— Фрегатъ *Belle-Poule* отплылъ изъ Тулона; экипажъ его состоитъ изъ 230 офицеровъ, унтеръ офицеровъ и рядовыхъ 3-го морскаго пѣхотнаго полка; на фрегатѣ находится 15,000 фр. наличныхъ денегъ.

2 Марта.

До начатія сегодняшняго засѣданія, палата занималась въ своихъ отдѣленіяхъ назначеніемъ предсѣдателей и секретарей. Во всѣхъ отдѣленіяхъ избраны кандидаты консервативной партіи; этого не случалось съ давняго уже времени.

— Чрезъ Нью-Іоркъ получено въ Парижѣ извѣстіе, что послѣ революціи въ Мексикѣ, поставившей генерала Паредеса у кормила правленія на мѣсто президента Геррера, вскорѣ послѣдовала другая. Обширная и богатая провинція Юкатанъ снова отпала, какъ это уже случилось за нѣсколько предъ симъ лѣтъ, отъ мексиканскаго союза. Событіе это произошло 31 Декабря. Департаментское собраніе объявило независимость этой провинціи, а мѣсто губернатора, Донъ Тибурціо Лопеза, представителя мексиканскаго правительства, занялъ Донъ Мигуэль Барбачано, который будетъ исправлять должность президента до тѣхъ поръ, пока сія новая республика не составитъ для себя новой политической организаціи.

— По донесеніямъ полученнымъ изъ Портъ-о-Пренса, отъ 23 Янвая, Гаитскій президентъ Піерро, призываетъ къ оружію всѣхъ мужчинъ отъ 15 до 60 лѣтъ, намѣреваясь напасть на ту часть острова, ко-

zastąpi go w ministerstwie sprawiedliwości i wyznań, i że wydział robót publicznych, oddany będzie albo P. Bignon, albo Hr. Daru.

— Słychać, że gabinet zamierza wprzód rozwiązać Izby, jak się tego spodziewano.

— Stronnictwa czynią wielkie przygotowania co do przyszłych wyborów. Dotychczas same tylko ostateczne strony, ogłosiły swoje manifesta.

— Donoszą z Lyonu, że w dniach 26-m i 27-m lutego, straże wojskowe były podwojone. Zapusty jednak odbyły się spokojnie, a bezpieczeństwo publiczne nie było na żadnym z placów głównych zakłócone.

— Dz. *Algérie* donosi, że Abd-el-Kader równie biegły polityk jak wojownik, jest dla tego bezczynnym, iż obecnie organizuje zarząd wewnętrzny w tych właśnie plemionach, które żadnego dotychczas władztwa nie uznały. Osoby świadome rzeczy zapewniają, że Marszałek Bugeaud zamyśla wkroczyć do Kabylii. Przesyłane do Algieru rozkazy popierają to mniemanie; Marszałek bowiem żąda wielkich zapasów i znacznych posiłków. Wszyscy wojskowi w Algierze naganiają wyprawę zimową przeciw góralom, którzy zupełnie sprzyjają Emirowi, uważając ją za nader zgubną dla wojsk i tak już osłabionych. Dziennik *Presse*, nieprzyjazny Marszałkowi Bugeaud, mniema, że wojna przez tegoż prowadzona, ma na celu pozbawienie Francyi posiadania Algieryi.

— O działaniach wojennych Jenerała Cavaignac przeciw dairze Abd-el-Kadera, nie ma żadnych wiadomości. Przed wyjściem kolumny rzeczonego Jenerała ku granicom Marokańskim, najpiękniejsza pogoda trwała już od trzech tygodni; zdaje się zatém, że można było przebyć łacnie rzekę Maluję. A Jenerał Cavaignac oczekiwał pewnie na kilka dni dżdżystych, by wezbranie Malui nie dozwoliło dairze uniknąć pogoni. Cała prowincya Orańska jest spokojna, i jéj reorganizacya postępuje śpiesznie.

— *Kuryer Francuzki* utrzymuje, że zniesienie niewolnictwa w Tunecie, sprawiło wielkie wrażenie w Stambule; że kilku Ministrów pociągnionych było do odpowiedzialności, ale że Reszyd-Basza ujął się stanowczo za Bejem w dywanie.

— Z *National*: Rosas podał Posłom: angielskiemu francuzkiemu, następujące warunki. Naprzód, uznanie Jenerała Oribe Prezydentem, tudzież, niezawisłości jego od mocarstw zagranicznych; powtóre, zwrót Rzeczypospolitéj Argientyńskiéj wyspy Martin Garcia i jéj floty; potrzecie, odwrót wojska Argientyńskiego z krajów Rzeczypospolitéj Wschodniéj; poczwarte, rozbrojenie cudzoziemców w Montevideo; nakoniec popiąte, uznanie ważności układu co do kupna i sprzedaży, zawartego między rządem Montevideo a cudzoziemcami. Mówią, że warunki pomienione odrzucone zostały.

— Fregata *Belle-Poule* odpłynęła z Tulonu, mając na swoim pokładzie 230 oficerów, podoficerów i żołnierzy, z trzeciego półku piechoty morskiéj, tudzież 15,000 fr. w gotowiznie.

Dnia 2 marca.

Przed dzisiejszém publiczném posiedzeniem zajmowała się Izba w swych biurach mianowaniem Prezesów i Sekretarzy. We wszystkich biurach obrani zostali kandydaci konserwacyjny, co już od dawnego czasu nie miało miejsca.

— Przez New York otrzymano w Paryżu wiadomość, że po rewolucyi w Mexyku, która Jenerała Paredes postawiła na czele rządu, w miejsce Prezydenta Herrera, nie długo nastąpiła druga. Obszerna i bogata prowincya Jukatan oderwała się znowu, jak przed kilku laty, od konfederacyi mexykańskiéj. Wypadek ten zaszedł 31 grudnia. Zgromadzenie departamentowe wyrzekło niepodległość téj prowincyi, a Gubernator Don Tiburcio Lopez, reprezentant rządu mexykańskiego, zastąpiony został przez Don Miguela Barbachano który sprawować ma urząd Prezydenta, dopóki ta nowa Rzeczpospolita nie nada sobie nowéj politycznéj organizacyi.

— Według doniesień z Port-au-Prince, z dnia 23-go stycznia, Prezydent Pierrot powołał do broni całą ludność męzką od 15-go do 60-go roku, w celu uderzenia z tą siłą na hiszpańską część Hajti. P. Pierrot wydał odezwę, w

торая принадлежитъ Испаніи. Въ изданной прокламаціи, онъ оправдываетъ поступокъ свой съ французскимъ консуломъ и съ г-мъ Дюбракомъ.

3 Марта.

Министръ внутреннихъ дѣлъ внесъ вчера въ палату перовъ проектъ постановленія о суммѣ на тайные расходы.

— Сегодня на засѣданіи палаты депутатовъ, Г. Ремильи прочелъ предложеніе свое о налогѣ съ собакъ. Разсмотрѣніе сего предложенія, отложено по 14 Марта; послѣ чего, палата продолжала разсматривать проектъ о назначеніи кредита на улучшеніе внутренняго судоходства; въ преніяхъ по сему предмету принимали участіе: министръ публичныхъ работъ, также Гг. Делессеръ и Араго.

— Вопросъ относительно экспедиціи въ Мадагаскаръ наконецъ рѣшенъ. Изъ Тулона увѣдомляютъ, что съ линейнаго корабля „Нептунъ", перенесены на берегъ всѣ военные припасы.

Англія.

Лондонъ, 28 Февраля.

Ея Величество Королева пріѣхала вчера въ полдень на островъ Вайтъ. У президента палаты будетъ сегодня вторый въ этомъ году парламентскій обѣдъ.

— Вопросъ о хлѣбномъ законѣ уже рѣшенъ. Дѣло это (пишутъ въ *Times*), было разсматриваемо съ величайшимъ вниманіемъ, терпѣніемъ и безпристрастіемъ. Каждое обстоятельство обсужено, защитники выслушаны, свидѣтели распрошены. Палаты посвятили этому исполинскому труду двѣнадцать ночей. Всѣ партіи, по очередно имѣли голосъ, излагая свои побужденія, и истощая краснорѣчіе. Министры выдержали борьбу и превзошли самихъ себя. Противники ихъ отдали справедливость ихъ способностямъ, а еще болѣе справедливости ихъ дѣлу Словомъ *actum est*, вопросъ о хлѣбныхъ законахъ прошелъ.

— Изъ Вера-Круца пишутъ, отъ 13 Января, что Паредесъ избранъ президентомъ Мексики, и назначилъ первымъ министромъ генерала Альмонте.

— На содержаніе полиціи въ Лондонѣ, отпущено въ 1845 году 313,620 фунтовъ стерлинговъ. Число чиновниковъ и служителей по вѣдомству полиціи простиралось до 4,749 человѣкъ, именно: 1 директоръ, 18 инспекторовъ, 114 надзирателей, 458 сержантовъ и 4,131 констабль.

— Армія состоитъ изъ 123,000 человѣкъ пѣхоты и кавалеріи; въ томъ числѣ 6,011 офицеровъ и 9,994 унтеръ офицеровъ. Расходы на войска, считая и пенсію отставнымъ, опредѣлены въ 6,082,901 ф. ст. изъ того числа 2,717,934 на одну артиллерію.

Италія.

Римъ, 23 Февраля.

Его Императорское Высочество Великій Князь Константинъ Николаевичъ, прибудетъ завтра въ Чивита-Веккію, гдѣ все приготовлено къ Его пріѣзду. Россійскій посланникъ дастъ въ честь Его Высочества большой обѣдъ, на которой приглашены многія знатныя лица.

Неаполь, 17 Февраля.

Его Императорское Высочество Великій Князь Константинъ Николаевичъ, 7 го с. м., прибылъ изъ Джиржента въ Палермо. Ея Величество Государыня Императрица изволила встрѣтить Его Высочество на пароходѣ „Бессарабія". Прибытія Ея Величества Государыни Императрицы ожидаютъ у насъ въ концѣ Марта; Ея Величество пробудетъ здѣсь четыре недѣли. Въ Помпеѣ открыто нѣсколько драгоцѣнныхъ картинъ на стѣнѣ, но до прибытія Ея Императорскаго Величества, картины сіи не будутъ показываемы.

któréj usprawiedliwia się ze swego postępowania z P. Dubrac i Konsulem francuzkim.

Dnia 3 marca.

Wczoraj, w Izbie Parów. Minister spraw wewnętrznych przedstawił prawo o wydatkach tajnych.

— Na dzisiejszém posiedzeniu Izby Deputowanych, P. Remilly odczytał swój wniosek, co do ustanowienia podatku od psów Roztrząsanie jego odłożono do 14-go marca. Następnie Izba zajęła się dalszemi rozprawami w przedmiocie kredytu na polepszenie żeglugi wewnętrznéj. W rozprawach brali udział: P. Franciszek Delessert, Minister robót publicznych, i P. Arago.

— Wątpliwość, jaka panowała dotychczas pod względem wyprawy na Madagaskar, została zupełnie usuniętą. Z Tulonu bowiem dowiadujemy się, że zapasy wojenne, znajdujące się na pokładzie okrętu liniowego *Neptun*, zostały przeniesione na ląd, a zatém wyprawa całkiem zaniechana.

Anglia.

Londyn, 28 lutego.

Królowa przybyła wczoraj po południu na wyspę Wight. Mówca Izby (Prezes) daje dziś drugi obiad parlamentowy.

— Kwestya o prawach zbożowych już jest załatwiona. Rzecz ta (jak *Times* donosi, rozbieraną była z największą powagą, cierpliwością i bezstronnością. Rozważano bacznie każdą okoliczność, słuchano obrońców, badano świadków. Ciało prawodawcze poświęciło téj olbrzymiéj pracy dwanaście nocy. Wszystkie stronnictwa zabierały głos kolejno, wszystkie wyczerpały swoje powody i wymowę. Ministrowie wytrzymali walkę i samych siebie przewyższyli. Ich przeciwnicy oddali sprawiedliwość ich zdolnościom, a więcéj jeszcze jak sprawiedliwość ich sprawie. Słowem *actum est*, prawa zbożowe obalone będą.

— Donoszą z Veracruz, pod dniem 13-m stycznia, że Padredes został wybrany Prezydentem Mexyku, i że Jenerała Almonte mianował piérwszym Ministrem.

— Policya miasta Londynu, kosztowała w roku 1845, 313,620 funtów szter. Liczba osób użytych do téj gałęzi rządowéj, wynosiła: 4,749 osób: a mianowicie: 1 inspektor, 18 nadzorców, 114 dozorców, 485 tak zwanych sierżantów, a 4,131 konstablerów.

— Siła zbrojna ma ogółem wynosić 123,100 ludzi, tak w jeździe jako i piechocie, licząc w to 6,012 oficerów i 9,994 podoficerów. Wydatek na całą służbę wojskową, licząc w to odstawkowe pensye, ustanowiono na 6,082,901 funt. szt., z tego na samą artylleryą 2,717,934 obrócone będzie.

Włochy.

Rzym, 23 lutego.

Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę Konstantyn Nikołajewicz oczekiwany jest jutro rano w Civita Vecchia, gdzie wszystko na Jego przyjęcie przygotowano. Ambassador Cesarsko-Rossyjski obchodzić będzie obecność J. C. W. wielkim festynem, na który już wiele dostojnych zaprosił osób.

Neapol, 17 lutego.

Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę Konstantyn Nikołajewicz przybył 7-go b. m. z Girgenti do Palermo. N. Cesarzowa raczyła przybyć na powitanie Dostojnego Syna, na pokładzie parostatku *Bessarabia*. N. Monarchini spodziewana jest w naszém mieście przy końcu Marca, gdzie przez cztery tygodnie zabawi. W Pompei odkryto kilka kosztownych malowideł na ścianie, lecz te przed przybyciem N. Cesarzowej, publiczności okazywane nie będą.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 12-го Марта 1846 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*